

Midori: Shoujo Tsubaki

Írta: tomyx20
(tomyx20.wordpress.com)

18+

avagy az élet borús oldala erős idegzetűeknek

Groteszk, bizarr, sadista, undergroud, gusztustalan, betiltották, „nem akarod látni”, „kiégeti a retinád”, ilyen véleményeket olvastam következő cikkem alanyáról, ekkor már tudtam, hogy rossz nem lehet, nézzünk is a felszín alá.

Ezúttal megint egy magyarul kevésbé ismert művel jelentkezem, ami nem más, mint a korábban (26. szám: Macsakaleves) már emlegetett Midori: Shoujo Tsubaki, ami annyit jelent, Midori: A kamélia lány. Ez egy alig 50 perces (kevésbé)ero(inkább)guro horror mű, mely 1992-ig készült egy 1984-es manga alapján. Azért 1992-ig, mert 5 éven keresztül egyetlen ember készítette, hogy miért, és hogy jogosan-e, arról majd később. Mivel nem volt hozzá magyar felirat, a youtube-ot kellett ismét segítségül hívnom, ahol megtalálható angol felirattal.

A cirkusz

Először egy pár szó a cirkusról, mert jobb szót nem találtam hozzá. Ez egy freak show, ami Amerikában volt népszerű a XX. század elején, míg rá nem jöttek, hogy a testi rendellenességgel rendelkező embe-

Midori Shoujo Tsubaki is the most disgusting and horrific anime I've ever seen. I can even say it's one of the most fucked up movies I've seen in general.

reken szórakozni erkölcsileg nem elfogadható. Habár nem feltétlenül kell félni a freakeket jelen esetben, mert ők akarják ezt csinálni, és pénz is kapnak érte. Ha szigorúan akarunk hinni az angol feliratnak és ragaszkodni az ottani kifejezéshez, inkább lenne ez búcsú, ami vándorol, mert nem egy nagy sátrat kell elképzelni, de jobbára tűz-, kard- és kígyónyelőkkel cirkuszban találkozunk, nem pedig búcsúnál. Úgyhogy maradjunk most cirkusznál.

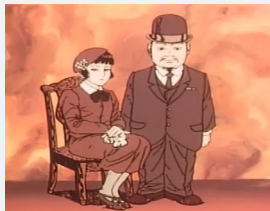
A cselekmény

Most jön a történet, a vége felé spoilererekkel is, amik szükségesek az elmélkedéshez, indokláshoz és a mangával való összehasonlításhoz.

Részekre van osztva a film, melyeket fekete háttérre kiírt címek választanak szét.

Prológos: Midori csatlakozik a cirkuszokhoz

Midori virágárus lány, aki kaméliákat árul, apja elhagyta, anyja beteg, a történet elején hal meg, mármint rágják szét a patkányok. Nem ismer senkit, így elmegy a férfihoz, aki az előző nap megvette tőle az összes virágot. A férfi egy cirkusz igazgatója, a cirkuszban pedig rosszabbul alakul a lány sorsa, mint ha az utcán marad. Innentől kezdve nem járhat iskolába sem, mert a cirkusz folyamatosan vándorol, továbbá ki van szolgá-

atva a többieknek, például megerőszőköljék. És ez még csak a kezdet.

„...nem járhat iskolába sem, mert a cirkusz folyamatosan vándorol, továbbá ki van szolgáltatva a többieknek”

1. ének: Türelem és alázat

Ebben a részben a többiek kapcsolatát ismerhetjük meg a címszereplő lánnyal. Midori kóbor kiskutyákat nevel titokban, de a társulat tagjai megtalálják, majd megszik őket, illetve vele is megetetik tudtán kívül. Később megint megerőszőköljék. Megvetik Midorit, állítólag azért, mert mióta befogadták, minden rosszabb lett, még ha erről ő valószínűleg nem is tehet, de lehet, hogy ez csak ürügy, és igazából azért bántják, mert különbözik tőlük, mivel nincs testi rendellenessége. Midori pedig hiába nézi a Tokióba tartó vonatokat, nem menekülhet a cirkuszból, türelemmel és alázattal kell a társulat szolgájaként élnie, miközben az öngyilkosság is megfordul a fejében, amikor épp nem rémálmod gyötirik.

2. ének: Egy törpe bukkan fel a sötétségből

Wonder Masamitsu, a nyugati mágiát használó törpe varázsló, leszerződik az anyagi gondokkal küzdő cirkuszhoz. Vele egymásba szeretnek, aztán együtt is lépnek fel, ami meghozza a cirkusznak a nézőket és a pénzüket. Ettől Midori bátrabb lesz, és visszatérni látszik az életkedve is. A törpe pedig megvédi őt a többiektől, nem hagyja többé, hogy szolgaként bánjanak vele. Később pedig még a titkát is elmondja neki, hogyan jár ki-be az üvegből, ami a fő műsorszáma. Miután Muchisute, a „múmia”, bevallja érzéseit Midorinak, Masamitsu rájön erre, és megéli riválisát. Amikor Kamata, egy film producer érke-

„A levonható tanulságok közé tartozik, hogy az élet rossz, de még lehet, sőt lesz is rosszabb. Arra is lehet következtetni, hogy ha valamilyen magasabb erő azt akarja, hogy szenvedj, akkor úgylis szenvedni fogsz...”

teszi idegességében a műsorát, majd ott nem hagyja a cirkuszt. Midori nem akar vele tartani, mert haza szeretne menni.

Utolsó ének: A cseresznyevirág alatt

Masamitsu egy illúzióban megmutatja Midorinak, milyen lett volna az otthona, ha úgy élhet, mint más gyerek (nem hagyja el az apja, nem hal meg az anyja és nem kerül a cirkuszba), és ezzel meg is győzi, hogy tartson vele. A cirkusznak megnőtt a bevétele Masamitsu műsora miatt, s most, hogy távozni készül, a cirkuszgazgató lelép a pénzzel. A társulat többi tagja pedig új megélhetésen gondolkodik, mikor Midoriék távoznak. Nem sokkal később nem sokkal messzebb leszúrnák az utcán a

cirkuszgazgatót, és kirabolják. Masamitsu, miközben Midorinak visz ételt, szentánúja lesz ennek, így ő is ott végzi. A lány végül a cirkuszban látja életének tönkreteljét, ami teljesen jogos. A film végén a cirkusz és Midori is elpusztul, utalnak arra, hogy felakasztja magát.

A kérdések és a válaszok

A levonható tanulságok közé tartozik, hogy az élet rossz, de még lehet, sőt lesz is rosszabb. Arra is lehet következtetni, hogy ha valamilyen magasabb erő azt akarja, hogy szenvedj, akkor úgylis szenvedni fogsz, akár megtalálod a boldogságot egy időre szerelem formájában, akár nem, hi-

szen ha nem találkozik aznap este a cirkuszgazgatóval, vagy nem hal meg az anyja, vagy az apja nem hagyja el, akkor mindez meg sem történik, vagy még ha Masamitsu nem hal meg, esetleg mérsékeltlen boldog lehetett volna, mivel kisajátította, de szerette. Midori példáján keresztül foglalkozik a diszkrimináció kérdésével, mivel a torzszülöttek úgy kiközösítik, mint ahogy őket kiközösíti a társadalom. A film érintőlegesen azt is bemutatja, hogy a pedofília milyen is lehet. Ha a gyerekek esélye sincs elmenni a rendőrközhöz, akkor természetessé válhat egy zárt közösségben, márpedig a gyerekek úgy általában nem szoktak ilyesmiket tenni. Habár a középkorú férfi és fiatal, iskoláskorú lány szerelme rámutat, hogy még ez sem feltétlenül csak fekete vagy fehér.

A kamélia

A kamélia szeretnivalót jelent, itt a címszereplő lányra ez igaz is, hisz egy árva gyerek, aki csak normális életet szeretne élni, például iskolába járni.

A megvalósítás

Térjünk a kevésbé jelentős, de azért érdekes technikai dolgokra. Mint már írtam, szinte egy ember készítette az egészet. Azért a szereplőknek voltak seiyuu, de a rajzokat, az animációt, a forgatókönyvet ő készítette, továbbá ő a rendező, stb.

zik Midorihoz, hogy színésznőt csináljon belőle, Masamitsu elküldi, hogy Midori ne hagyjassa el. Így lesz Midori élete egyre rosszabb szerelmével, míg végül bele nem kerül egy üvegbe, és szerelme tönkre nem

Nem hallottam még ilyesmiről eddig, s szerintem mások se nagyon, hisz még dokumentumfilm is készült róla, ez az egy ember pedig Harada Hiroshi, aki minden megtakarított pénzét erre költötte, mert nem talál szponzorokat. Ezt támasztja alá az is, hogy a Narita Customs betiltotta a filmet, mert olyan dolgokat tartalmazott, amiket akkor Japánban nem mutathattak mozgóképen, habár mindent (pontosan 26 jelenetet) cenzúrázva végül bemutatták független filmszínházakban, ahol a készítő is jelen lehetett. Harada nem is akarta kiadni videón annak idején, aztán mégis kiadták. 2006-ban Franciaországban a Ciné Malta is kiadta DVD-n francia, angol, spanyol, olasz és német felirattal és több filmfesztivált is megjárt. Ez pedig azt bizonyítja, hogy mostanra már lejjebb ment az emberek ingerküszöbe, és talán a testi és lelki szenvedések bemutatása ellenére sem lenne lehetetlen manapság ezt akár egy kisebb stúdióval elkészíttetni egy-két támogatóval, de az is igaz, hogy nem véletlenül nem készülnek ilyen mű-

vek (kérdés, hogy megtérülne-e). Én igazából rosszabbra számítottam, de nem sokkal. Mindezekből következik, hogy sok az állókép, a rajzolása még inkább a '80-as éveket idézi, és az animációk sem mindig tökéletesek. A hangra ellenben nem lehet panasz, a zene is illik az egészhez, mind hangulatában, mind szövegében.

A nem ajánlás

A korához, a készítés körülményeihez képest jó lett a film, de nem tudom mindenkinek ajánlani. Nem ajánlom azoknak, akik gyenge idegzetűek, nem bírják a gyakori állóképeket, a régi animék kinézetét, a darabos animációkat vagy a nehezen értelmezhető befejezéseket, rossz hangulatban levőknek sem, habár a megtekintése közben vagy után úgyis az lesz az ember.

*„Nem ajánlom azoknak, akik gyenge idegzetűek (...)
rossz hangulatban levőknek sem, habár a megtekintése közben vagy után úgyis az lesz az ember.”*

Az alpanyag

Mangaadaptáció, úgyhogy jöjjön most a manga, amit Maruo Suehiro készített. Angolul is megjelent, 8 rövid fejezetből áll, melyet egy kötetben adtak ki. Fontos, hogy a manga fejezetei nem egyeznek

meg az anime énekeivel, tehát a tagolás kicsit eltér. Az eredeti műben Midori csak visszaemlékezik a cirkusza kerülésére (hogy elhagyta az apja, és meghalt az anyja), míg a mozgóképes változatban a rövid bevezetés után azzal kezdődik, lásd később, hogy miért. A mangában le van írva, hogy főszereplőnk 12 éves, míg az ani-

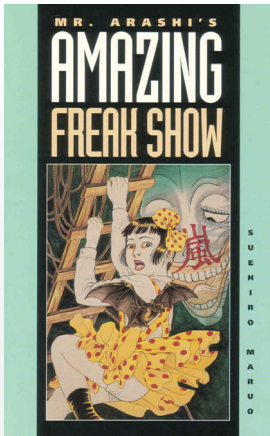
mében nem derül ki pontosan az életkora. Bár alig van eltérés a rajzstílusban, mintha Midori szenvedését néha a mangaka jobban meg tudta volna rajzolni, mint ahogy az animében láthatjuk. A manga, ha csak kicsivel is, de gusztustalanabb, mint az animeváltozat, (pl. Midori mesél a féregtelenítéséről) és a vége is lezáratlanabb, de szinte ugyanaz van meganimálva mint amit a mangában megrajzoltak. Egyedül talán Masamitsu utolsó előadása lett durvább a filmben.

A rajzolása korához képest szép, a történet ugyanaz, mint az animében, tehát, azoknak, akik azt látták, ez már csak egy-két apró újdonságot fog nyújtani. Ha választanom kell a kettő közül, inkább az animét ajánlom a zenék és a végén hallható lezárás miatt. És van még egy egyfejezetes előzménye, amit a film elején is mutatnak, címe a *kaméalialány titkos és szomorú története* (angolul *The Secret and the sad story of the camelia girl*), ami a Barairo no Kaibutsu kötetben jelent meg, itt sincs eltérés az animétől.

Az előzményt tartalmazó kötet

Ha már ott voltam, elolvastam az egész 1982-ben kiadott *Barairo no Kaibutsu* kötetet, amiben még 12 egyfejezetes történet foglal helyet. Ez már csak Japánban jelent meg, de ott valamiért 3-szor is (1982, 1992 és 2006). Nem nehéz rájönni,

„A végére ráérez az ember a szerző stílusára, úgyhogy örül, hogy azt a művét filmesítették meg, amelyikről a cikk szól, és hogy annál visszafogta magát.”

hogy a mangakának szemgolyó nyalogató fétise van (latin neve oculolinctus), amivel jócskán megelőzte korát, hisz Japánban 2013-ban volt ennek egy nagyobb divátja.

Továbbá gyerekszereplői között ritka az olyan ártatlan, mint amilyen Midori. A kötet nagyon groteszk, csak annak ajánlom, aki kevesellte a Shoujo Tsubakiban a visszataszító jeleneteket, és annak is csak akkor, ha az első fejezet tetszett belőle, mert a vége felé egyre elborultabbak a történetek. A végére ráérez az ember a szerző stílusára, úgyhogy örül, hogy azt a művét filmesítették meg, amelyikről a cikk szól, és hogy annál visszafogta magát. Megjegyezném, hogy Maruo Suenhiro először 17 évesen, a Weekly Shounen Jumpnak küldte el történeteit, melyeket tartalmuk miatt visszautasítottak, ezt a kötetet - mely korai munkásságát tartalmazza - látva jobban járt a Shounen Jump és a szerző is így.

Cím: Midori: Shoujo Tsubaki

Hossz: 1 Film, 8+1 fejezet

Év: 1992, 1984

Műfaj: horror, lélektan, groteszk, eroguro

Értékelés:

MAL: 6,53 és 7,47

ANN: 6,308 és 7,231

AniDB: 4,38

Imdb: 7,2

Források:

wikipedia.org

animeaddicts.hu

youtube.com

imdb.com

animenewsnetwork.com

ironkate.eoldal.hu/cikkek/viragok--je-

lentese.html

guromanga.com